

Stan emocjonalny wody

25 marca 2009

Czy substancja, jaką jest woda, może odbierać i magazynować informacje na temat uczuć? Czy jej struktura uzależniona jest od ładunku emocjonalnego emitowanych wokół myśli i słów? Badaniem tego aspektu wody zajął się doktor Masaru Emoto.

Naprzeciwko młodego wiolonczelisty stoi krzesło i szklanka wody. Chłopiec gra. Oto jedna ze scen filmu dokumentalnego „Masaru Emoto – Wieści z wody”. – Muzyka jest wibracją. Jeśli wystawimy wodę na działanie muzyki, jej krystaliczna struktura ulegnie zmianie. – wyjaśnia doktor Emoto w dalszej części dokumentu – Dla tych, którzy znają elementarne reguły, nie powinno to być zaskoczeniem.

CZY WODA „CZUJE”?

Doktor Masaru Emoto, japoński naukowiec i autor w ciągu swej wieloletniej pracy zdołał niejednokrotnie udowodnić, że woda magazynuje nie tylko informacje, lecz również uczucia i stany emocjonalne.

Doktor Instytutu IHM (International Hado Membership Company) jako pierwszy zbadał zjawisko wpływu werbalnych przekazów lub myśli na fizyczną strukturę wody poprzez ich „emocjonalne” oddziaływanie. Nacechowany uczuciowo przekaz, skierowany na próbki wody bezpośrednio przed ich zamrożeniem może później zostać odczytany na bazie kształtu, jaki przybierają kryształki wody. Ich forma będzie się różnić w zależności od tego, czy przekaz był pozytywny czy negatywny. Według doktora Emoto na „uczucia” wody można wpłynąć zarówno przez myśl jak i muzykę, modlitwę bądź nawet słowa napisane na zbiorniczkach z wodą.

W POSZUKIWANIU DOWODÓW

Na poparcie swej teorii Emoto opublikował szereg prac, który

otwiera zbiór pod tytułem „Wieści z Wody” (Messages from Water vol.1 1999), w których umieścił zdjęcia kryształków wody poddanych eksperymentom oraz komplet esejów.

O początkach swych badań opowiada w jednym z wywiadów: – Jakież 15 lat temu wróciłem z USA z urządzeniem do pomiarów wibracji zwanym MRA. Używając go, przeniosłem informację wibracyjną na wodę „mikroklusterową” (microcluster water) czyli specjalny rodzaj wody, uzyskując wodę HAD0 (wykorzystywaną w lecznictwie – przyp. autora). Zdolności wody do magazynowania informacji były już wcześniej rozważane przez niektórych naukowców, brakowało jednak dowodów. Ten problem nie dawał mi spokoju. (ww. „Masaru Emoto – Wieści z Wody”, przekład z ang.)

PIERWSZE ODKRYCIA

Wstępne obserwacje skryształizowanej wody przyniosły ciekawe wyniki. Zauważono, że piękne kryształy formują się z wody pochodzącej z naturalnych źródeł, lecz nigdy z wody z kranu. Nie miało znaczenia, w którym miejscu ujmowana jest woda. Z jakiegoś powodu niektóre próbki wody tworzyły fantastyczne kryształy, inne zaś nie.

W pełni wykształcone, heksagonalne kryształy uzyskiwano z próbek ujętych wyłącznie w naturalnym środowisku. Zaburzenia kształtu kryształów są oznaką, że w danym miejscu panują warunki nienaturalne. W zaburzonym środowisku woda nie jest w stanie wykształcać naturalnych, regularnie złożonych wzorów. Naukowcy współpracujący z doktorem Emoto poddali szeregowi eksperymentów niezliczone próbki wody z różnych źródeł. Niezmiennie jednak zachodziła stała prawidłowość. Próbki, w stronę których skierowano pozytywne komunikaty w formie myśli, słów, etykietek z hasłami (o treści takiej jak „Kocham cię”, „Dziękuję”, „Pokój”, „Nadzieja”), reagowały tworząc harmonijne, regularnie złożone struktury o fascynujących wzorach. Z drugiej strony, próbki z tych samych źródeł, które wystawiono na negatywne przekazy („Nienawidzę cię”, „Ty

głupcze", „Wojna", „Adolf Hitler") nie krystalizowały w ogóle. Po zamrożeniu obserwowano niespójne, nierozwinięte kształty o chaotycznych, przykrych w odbiorze formach przypominających stan rozkładu. Niektóre z nich były uformowane w tak dramatyczny sposób, że obserwowanie ich wywoływało silne, przynębiające odczucia.

„WIEŚCI Z WODY”

Jakie to ma znaczenie dla naszej wiedzy o rzeczywistości? Jak powinniśmy odczytywać ten „przekaz zwrotny” zapisany w wodzie? Wkrótce po opublikowaniu wyników swych badań doktor Emoto spotkał się z dużym odzewem i szerokim zainteresowaniem dla swojej teorii. Ludzie, zafascynowani jego odkryciem, zaczęli testować nową wiedzę w swoim codziennym życiu. Po niedługim czasie badacz zaczął otrzymywać listy zawierające relacje i zapisy z ich doświadczeń.

W jednym z listów doktor otrzymał zapis eksperymentu matki i syna, zainspirowanych doświadczeniami z wodą. Umieścili oni ugotowany ryż w dwóch słoikach. Następnie, każdego dnia mówili do jednego „dziękuję” a do drugiego „ty głupku”. Po miesiącu ryż, do którego chłopiec zwracał się pozytywnie, wciąż pozostawał jasny i pachniał przyjemnie jak świeży. W tym samym czasie ryż, który został wystawiony na negatywny przekaz, całkowicie szerniał i stał się śmierdzący. Podobne eksperymenty powtórzyło z powodzeniem wiele osób.

Uczucia wyrażane przez słowa, myśli, pismo lub muzykę są w stanie regulować wewnętrzną strukturę wody lub też ją zakłócać. Jeśli więc woda, substancja będąca warunkiem istnienia życia na Ziemi, jest tak dalece wrażliwa na bodźce, jakimi są nasze intencje i emocje, sami powinniśmy odpowiedzieć sobie na pytanie o wpływ ludzkich myśli na bezpośrednią rzeczywistość, w której żyjemy.

Autor: Agata Cholewa

Źródło: Wiadomosci24.pl

OPRACOWANO NA PODSTAWIE

1. Film dokumentalny „Marasu Emoto – Wieści z Wody”
2. <http://www.hado.net/hado/index.php>
3. <http://www.dobrametoda.com/EMOTO/Emoto.htm>
4. wikipedia.org/wiki/Masaru_Emoto
5. www.bioter.pl/woda
6. darmowa-energia.eko.org.pl